

CAO News 12

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 3, číslo 12

Prosinec 2001

ODPOVĚĎ NA VAŠI OTÁZKU...

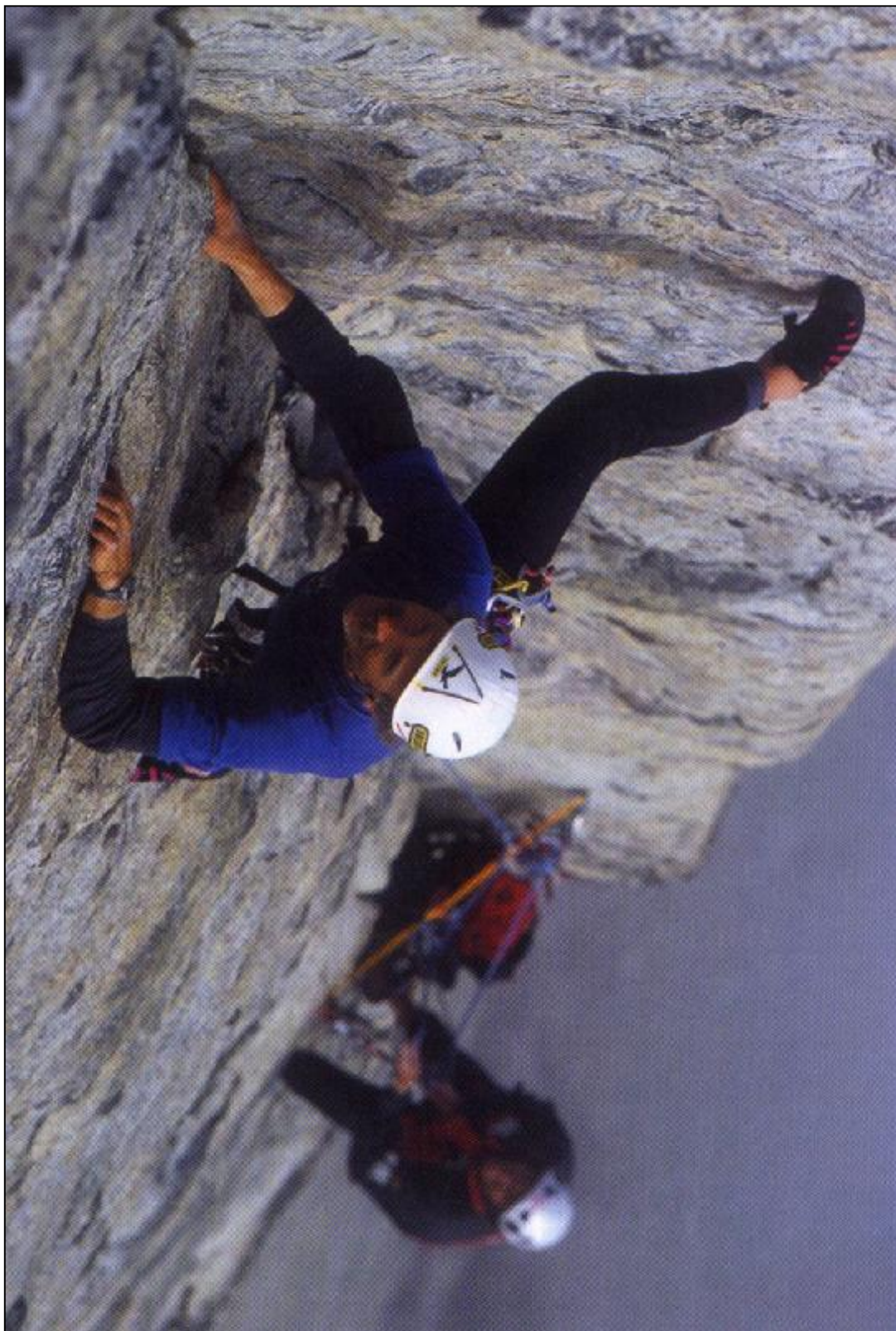

Erich
Melzer

*„Každý kus
skály má
svoje kouzlo i
cesta a ta
k tomu i svoji
myšlenku.
Každý lezec
má svoji
osobitost. Je
tedy velice
těžké dělat
v těchto
tématech
nějaké pořadí,
alespoň tedy
u mě...“*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Krušnohorská romance
- ✓ Grossvenediger 3674
- ✓ Medvědi na Popradském
- ✓ Červené převisy
- ✓ Neuberova věž
- ✓ Sbohem pro Ericha
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

Kurt Albert a Stefan Glowatz

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Listopadová členská schůzka proběhla 7.11. v restauraci Za větrem. Sešlo se nás poměrně hodně, po delší době se přišli ukázat i Milan Drásta a Lád'a Freiberg!

Program schůze:

- CAO News 11. Rozdání nového čísla, náměty, připomínky.
- Členské záležitosti – příspěvky ČHS, známky, průkazy
- Mikulášská. Příští oddílová schůze připadá na 5.12. a bude se konat v Prostředním Žlebu ve škole. Součástí schůzky bude i Mikulášská pro nejmenší.
- Poslední slanění. Jako v loňském roce společně s TJ Doprava ve dnech 1. – 2.12.2001 v bivaku pod Vojtěchem. Náš oddíl zajistí dřevo, Doprava zajistí občerstvení.
- FeHo HuPo a 1. sportovní ples v Praze. Program a pozvánky, pro zájemce lístky na ples (17.11.)
- Informace o www.lezec.cz. Zajímavou polemiku zde rozpoutal Libor Hroza kolem otázky nominace na lezecké závody.
- Informace o CAO News on line přinesl Libor Turbo Svoboda. Výsledky jeho snažení jsou k vidění na adrese <http://cao-news.webpark.cz>

Po schůzi proběhla neformální zábava. Navštívili jsme i Ivoše Fompe Nového, abychom mu popřáli hodně zdraví k jeho narozeninám, ale Fompe nás vypekl – jeho hospůdka KPH měla zavřeno.

Listopad byl bohatý na různé sportovní i společenské akce. V sobotu 3.11. proběhl pravidelný Běh Labákem, kde náš oddíl měl jediného zástupce – Janu Pospíšilovou. Ve stejném termínu totiž probíhalo Poslední slanění HK Varnsdorf v Jetřichovicích. Počasí nic moc, přesto se lezlo.

Další víkend odjela část horolezců reprezentovat CAO Děčín na pověstnou Žezickou míli u Příbrami pořádanou Františkem Algenou Mezerou. Čtyři účastníci z CAO získali dvě první místa a dva skončili ve své kategorii druhí. A k tomu každý z nich vylezl mraky cest na Třech skalkách či na Rovišti.

Lezli a sportovali i ostatní a nebylo toho málo. Jako pokaždé i tentokrát vám některé akce přiblíží naši redaktoři.

Bohužel v polovině listopadu nás zasáhla strašná zpráva – Erich Melzer zemřel po nehodě v autě...

Dávejte na sebe i druhé pozor, milujte se a lezte co se do vás vejde!

Novoroční oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu 2.1.2002 v restauraci Budvarka vedle rest. Za větrem v Děčíně Škrabkách od 18.00 hodin.

Krušnohorská romance

TEXT: Milan Leonardo da Svinchi Svinařík

FOTO: Martin Rucký

Jak je to dlouho, cos tu nebyl? Stojíš v hloubi temného lesa a kdesi v dálce mezi stromy tušíš ladné křivky jejích boků. Hlavou hrdě vztyčenou přezíravě přehlíží tvoji maličkost, ba i celý ten řád lidských osudů odvíjejících se v nekonečné pomíjivosti kdesi dole u jejích nohou za hranicemi jejího království. Její tvář ve své kamenné strnulosti vyznačuje klid a usmíření. Medově žluté vlasy splývající volně přes ramena jen podtrhují její gotickou spanilost. Je zahalena do smutečného hávu večerního šera a mlžným závojem cudně zakrývá svoji tvář. Ví o tobě. Sotva postřehnutelným gestem tě zve k sobě blíž. Tiše k ní přistupuješ a všemi póry do tebe proniká její pohled - nemá výčitka. Jak je to dlouho, cos tu nebyl? Jak je to dlouho, co ses poprvé dotknul její koruny? Jak dlouho jste prokleti a jak dlouho ještě potrvá čas rozchodů a návratů?

Uplynulo hodně zim, ale ona zůstala stejná. Zub času ji neublížil. Nemá nad ní moc. Žije svým vlastním životem a jen několika vyvoleným dovolí nahlédnout do komnat svých tajemství. Jsi jedním z nich, jedním z vyvolených, jedním z prokletých. Než se k ní přiblížíš na dotek, pečlivě vybíráš místo, kam ji připneš kovově lesklý, chladný šperk, tvůj malý dar na usmířenou. Teprve pak se tvoje prsty dotýkají důvěrně známých míst. Trochu neomaleně a zbrkle se snažíš navázat tam, kde jsi před lety skončil, když se náhle cítíš být ztracen. Lehký náznak odmítnutí tě na okamžik zmrazí, ale přece to nevzdáš. Ještě chvíli naoko vzdoruje a pak ti plně podléhá. V divokém objetí vrýváš nehty hluboko do její kůže a ona zas stahuje kůži z tebe. Vysává tě jako sukuba. Cítíš jak tě opouštějí síly, jak pomalu umdléváš, ale nakonec vítězíš. Nechala tě vyhrát, stejně jako vždycky před tím. Něžně se dotýkáš její koruny, posloucháš ticho zšeřelého lesa a ve vzpomínkách marně hledáš pomyslný začátek vašeho příběhu, příběhu bez konce. Topíš se v oceánu myšlenek a její doteky jsou pro tebe záchranným stéblem, mostem do jejího světa,

majákem ozařujícím Cestu. Oblohu už dávno zdobí tisíce hvězd, když se ti jemně vymaní z tvého sevření. Oba víte, že je čas jít. Poslední ohlédnutí. V její tváři shledáváš novou vrásku - cejch, který si jí vypálil na tělo. Jediná vzpomínka na vášnivá objetí, na onu chvíli, kdys do ní vdechnul život, kdys ji vysvobodil z kamenného prokletí. Odcházíš z hloubi temného lesa a mezi stromy se ztrácí ladné křivky jejích boků.

Navždy.

Grössenediger 3674

4. – 7. července 2001

VÍTĚZSLAV SOLICH
BOLATICE U OPAVY

Vyrazíme z Bolatic krátce po šesté hodině odpoledne poté, co jsme věcmi zaplnili celý kufr včetně části zadních sedadel Romanova Punta. Jsme tři: Roman Harazim, Daniel Dancek Pisár a já - Vítězslav Solich. Nálada je bojová jenom Dancek je nachcípáný a láduje se práškama. Naše první kroky směřují do Opavského Globusu, kde musíme nakoupit jídlo na akci. Po zaplnění snad všech volných škvír a mezer a natankování plné nádrže se konečně kola Puntase rozjíždějí správným směrem. Necháváme Opavu za zády a směřujeme na Mikulov, tedy přes Odry do Olomouce a po dálnici na Brno až k hranicím.

Na celnici dorážíme chvíli před půlnocí, ale hodinu musíme čekat v koloně aut na odbavení. Okolo jedné večer konečně najíždíme první kilometry po rakouských silnicích. Čeká nás dlouhý přesun. Musíme na Vídeň a pak na Graz, Klagenfurt, Villach, Spittal, Lienz až těsně před tunel Felbertauern.

Je přibližně deset ráno. Zcela vyčerpaní namáhavou noční jízdou vystupujeme na cílovém místě, parkovišti u chaty Matreier Tauernhaus. Snažíme se nějak dát dohromady, najíst se, načerpat energii a vyrazit na cestu. Ačkoliv bereme jen to nejnnutnější, batohy jsou naládované až po vrch a šíleně těžké. Čeká nás pěkná makačka. Než dojdeme pod první kopec, odkud začne cesta stoupat vzhůru, musíme překonat asi 6 km procházku za šíleného horka po turisty zaplněné cestě. Počasí se vydařilo. Je jasno, slunce pere a šťaví z nás poslední zbytky energie spolu s našimi bágly.

Než dorazíme pod kopec ukážou se první zasněžené vrcholy hor. Motivace dost, síly tím snad trochu přibude. Začínáme ukrajovat první metry stoupaní. Cesta se klikatí jako had. Je dlážděna šutry a kozími bobky. Hlavně do nich nešlápnout - to by byla smůla. Na chatu Alte Prager Hütte to máme zhruba 3 hodinky. V tom hicu a s těmi bágly je to opravdu zrádlo. Těšíme se na každou pauzu. Nesmí jích být ale moc jinak se nikam nedostaneme. Batoh na záda, zatnout zuby a jde se.

Po celé cestě není jediného stínu, kde by se člověk schoval, takže čekám, že si to žluté na obloze vezme pěknou daň i vzhledem k tomu, že jsem s krémem nevím proč šetřil. Přístupová cesta nabízí spoustu krásných výhledů na okolní zasněžené štíty a na ledovec, který se táhne dolů do údolí. Pomalu se blížíme k první chatě Alte Prager Hütte, začínají se objevovat sněhová pole, ledovcová voda stékající po svazích křížuje často naši stezku. Kvalitní boty jsou prostě standart.

Konečně jsme na prvním záchytném bodě. Chata je sice mimo provoz, ale přespát se tu rozhodně dá. My ale po kratší pauze budeme pokračovat dál. Co ujdeme dnes máme zítra k dobru. Na výše položenou chatu Neue Prager Hütte (2782 m) to je zhruba hodinu cesty. Začínají úseky výhradně na sněhu. Je hodně mokrá a boří se to v něm až po kolena. V tom vedru se není ani čemu divit. Máme toho už plné zuby, ale nikdo nedává nic najevo, jen široké úsměvy. Konečně jsme nahoře. Lidí tak akorát, naši krajané jsou tu samozřejmě taky. Za nocleh na chatě nemáme v úmyslu platit, protože si chceme vyzkoušet bivak na lehkou jen ve žďárácích. Hledáme vhodné místo, rovné a hlavně ne na sněhu. Kousek pod chatou je skvělejší plac, takže o fous sestupujeme a vybalujeme věci. Je okolo 6 hodin odpoledne. Slunce pořád pere. Vaříme, odpočíváme, myjeme se a plánujeme zítřejší výstup. Po kvalitním jídle, které obstarala písmenková polévka s chlebem a heřmánkovým čaji se chystáme na noc. Doufám, že alespoň ta bude trochu chladná, protože jinak nevím, na co tahám tolik teplého oblečení. Okolo osmé, to už slunce konečně zalezlo za kopec, uleháme do připravených postelí. Každý je šíleně unavený, takže v tomhle stavu snad nebude problém usnout. Opak je pravdou. Romanovi je kosa, Dancek má rýmu a já jsem se jak jinak než kvalitně do ruda opálil. Do půl páté to musíme vydržet pak vstaneme a jde se.

Budíme se s malým předstihem, stejně nikdo nespál. Na snídani není ani pomyšlení. Šupnu do sebe müsli tyčinku a power drink (nevím kdy zabral, protože únava byla pořád stejná). Bereme jen nezbytné věci, ostatní věci na nás budou čekat tady dole pod kamenem. Balíme hlavně pití, nějaké müsli jako vždy, lano, něco málo hader kdyby byla fakt zima. Nazouváme mačky, na což jsme se s Danckem opravdu těšili, oblékáme návleky a do ruky bereme cepín ať je s čím se fotit. Na stezku, která je prošlapaná ve sněhu vrážíme jako druží.

Sníh je zatím trošičku pevnější než přes den, takže se jde vcelku dobře. Počasí je dobré, obloha jasná, slunce se už začíná pomalu opírat do našich zad. Až na vrchol to bude asi tři a půl hodiny cesty, takže se nudit nebudeme. Stoupaní je docela mírné, takže se jde plynule dopředu. Po hodině cesty se začínáme navazovat na lano, aby nebyl nahoře někdo z nás dřív. Puklin v ledu moc není, žádné adrenalinové situace by nastat neměly. Za námi se už tvoří vláček. Na cestu už vyrazili i ti největší ospalci. Je teplo, místy fouká studený vítr, ale to je rozhodně lepší než hic, jsme přece na horách.

Okolo deváté se konečně blížíme k vrcholu. Čeká nás přechod jednoho hřebínku ostrého jak břitva lemovaného prudkými srázy. Snad jediné kritické místo na cestě, mě se docela líbilo. Nějaký chlup po deváté můžeme konečně zvolat „dobyť“. Pár nezbytných fotek, aby doma věřili, že jsme tam opravdu byli, pár letmých pohledů na Alpy a vzhůru dolů. Sestup bude rychlejší, ale zato sníh bude jako kaše.

Jde se fakt hnusně, ale co s tím naděláme. Po dvou a půl hodinách brodění se mokrým sněhem jsme zase u našeho bivaku. Dáváme si menší pauzu, konečně jíme a zase vyrazíme dolů. Okolo půl druhé začíná náš finální sestup. Batohy váží snad o sto procent více, unavení a vyčerpaní se vrháme dolů. Čeká nás dlouhá a náročná cesta. Jít dolů je snad ještě horší než se drápat do kopce. Kolena dostávají pořádně zabrat. Jak se však ukázalo později, nejvíce vytuhla lýtka. Po třech hodinách monotónní chůze jsme konečně pod úpatím hory. Jsme tak utahaní, že si ani nechceme odpočinout a pokračujeme v pochodu smrti dalších šest kilometrů až na parkoviště, kde nás čeká Puntas.

Před šestou hodinou odpoledne jsme už na místě. Nevím co mě bolí víc. Jsem tak unavený, že se mi nic nechce. Alespoň, že vypadáme všichni stejně. Přemýšlíme co dál. Poslední návrh je jet se někde vyspat na odpočívadlo a okolo jedné večer vyrazit domů. Nikdo toho sice moc nenaspal, ale takhle vyčerpaný nemá stejně smysl zbytečně čekat do rána.

Nasedáme do auta a jede se domů. V deset hodin jsme už na hranicích a odtud už to domů pojede samo. Těsně před druhou hodinou odpoledne končí naše první výprava do hor. Příště budeme chytřejší, alespoň co se odpočívání týče.

Popis trasy:

Z hlavního parkoviště (1500 m) pod první stoupání do kopce cca. 2.5 hod. po lesní cestě bez výrazného převýšení. Na chatu Alte Prager Hütte cca. 3 hod. stoupání po svahu kopce, klasická kozí stezka (šutry, sem tam voda, nějaký ten bobek). K chatě Neue Prager Hütte je to další hodina chůze, začíná sníh. Od poslední chaty na vrchol cca. 3,5 hod. Cesta vede komplet po sněhu nebo ledu. Parkovné 100 ATS, nocleh na chatě 200 ATS. Mapa Kompass č. 46.

Vybavení:

Mačky, cepín, lano na navázání, oblečení podle aktuálního počasí. Není nutná žádná extra výbava. Trasa je svým charakterem spíše lehká.

Medvědi na Popradském

JAN HORÁČEK HORÁK
CAO DĚČÍN

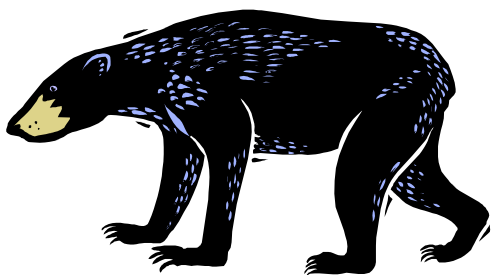
Budete-li někdy spát na „Popradském“ a náhodou se vzbudíte dřív než začnou proudit davy turistů, vykopejte se ze spacáku či z peřiny a běžte se podívat směrem za chatu. Máte celkem slušnou šanci, že uvidíte medvěda, hrabajícího se v odpadcích z místní kuchyně.

Celkem čtyři medvědi se stáhli z Rysů dolů k plesu a zdá se, že jim to tam svědčí. Podle personálu jsou velmi krotcí a roztomilí. I když krmit je z ruky nedoporučují.

Medvědi běžně chodí až ke dveřím, lezou na zaparkovaná auta a hledají něco k snědku. Turistů se nebojí. Když budete mít

šťěstí a vyfotíte si je, budete mít skvělý důkaz toho, jaká je v Tatrách krásná a divoká příroda.

Tak hodně štěstí s lovem...

ČERVENÉ PREVISY

ANEB SUNDALI JSME PYTEL

Vysoké Tatry – Jastrabia veža – 4.9.2001

Milan Leonardo da Svinchi Svinařík
HOROKLUB CHOMUTOV

Vstáváme na pohodu téměř současně. Teda Leoš a já a to něco po sedmé. Kluci ještě chrupou v pelechu, když my vyrážíme do Malej Zmrzlej doliny. Po kolikáté už stoupáme tímto hagem po řetězech? Asi po bambiliontý! Jako zpestření lezeme bez použití řetězů. Místy je to dost kluzké, zejména v Zabilkové traverzu. Asi po hodině stojíme pod bariérou červených převisů v západní stěně Jastrabej veže.

Obr. 1 – Západní stěna Jastrabej veže

Chystáme se odpytlit vyhlášenou cestu K2107, přezdívanou Červené previsy za VII- UIAA od pověstného Pavouka Pochylého. Údajně je to prý jedna z nejhezčích cest v dolině. Poznáváme známá místa, která jsme prošli před čtyřmi lety. Tenkrát jsme úplně vysilení skončili nad pásem převisů na začátku ploten. Neměli jsme sílu pokračovat a dokonce jsme ani nemohli najít správný směr. Příliš dlouho jsme se trápili v doškovitě vrstvené převislé stěně, kde člověk na padesát metrů výšky udělá čtyři metry do převisu. Díky traverzům však člověk nalezne v převisech spíš sedmdesát metrů. Celou dobu to šileně tahá za pracky a ještě navíc dře lano. Nákras cesty je dost zmatený a navíc je tato stěna prokřídovaná několika novými cestami sportovního charakteru, takže přemíra nýtů a borháků orientaci ještě sťažuje.

Nějak to v nás za ty roky uzrálo. Dnes je nám směr výstupu jasný až na vrchol, chuť do boje máme a víru v úspěch taky. Dokonce ani cáry mlhy plížící se do údolí ze severu nám ve mně nevaří. Navíc podle horolezecké hovníologie je vše naprosto v pořádku, takže s chuť do toho. První dvě délky jsou moje číslo stejně jako před lety. Nástup plotnou asi 10 m po krásných kyzech je vzorkem toho, co vás čeká dvě délky nad převisama, pokud se tam dostanete.

Obr. 2 – Cesta vpravo je slepá

Pak začíná boj. Nejprve jsem se prásknul úplně vlevo do linie borháků. Stejně jako tehdy. Komplikovaně se přesouvám do středu převisu a kolem starých skob a fixního stopera odvlávám první převis. Je to vyložení pro dlouhání, kdy do dobrých madel musí precek udržet nepříjemné stisky. Dokonce jsem se opřel o převis i hlavou, abych mohl přesáhnout. Nepříjemné zjištění je kapající voda v naší výstupové linii. Nad převisem se sunu doleva podél starých skob a další stříška mě nechce pustit. Zkousím to zprava a nic. To už je teda moc. Najednou se ve mně probudil zbytek lezecké inteligence a přímo středem na medvěda to pouští. To jsem ale ještě před tím stihnul zašlehnout stopera v tenké spárce a díky tření jsem nedokázal cvaknout čistě kroužek nad převisem. Vracím se vycvaknout přebytečné jištění, které mě dře v laně i přesto, že každou skobu prodlužuji smyčkou. Pak už se dá stříška zdolat mnohem lehčeji. Mířím do černého vhloubení vlevo nade mnou. Tam budu štanďovat u kroužku. Těchto posledních 5 metrů se mi leze celkem dobře i když je to mokré. Už to není sedma ale jen těžší šestka. No a pak dobírám Leoše a vyhlížím kudy dál. Nechtěl bych dělat mohutný oblouk zleva jako tenkrát, ale situace se vyvinula na chlup stejně. Leoš zůstal jeden nýt pode mnou a poslal mi matroš. Slabina stěny mě nutí jít po vlhké plotně doleva, kde asi 7 m nade mnou svítí velká skoba – věčko. Cestou k ní dávám tutáč vklíněnce. Je to lehčí úsek a proto tu nejsou skoby.

Obr. 3 - Traverz do neznáma

Od borháků mě to zase vytlačuje doleva vzhůru až pod závěrečnou střechnu. Teda skoby jsou tu natlučené všude možné ale slabina stěny bezpečně vede. Teda pokud nejste moc namakaní. To se pak dá lézt všude, ale je to těžší. Vpravo nad sebou vidím spásnou smyčku, která visí z nýtu pod hranou střechny. Ta tam nebýt tak ten nýt nikdo necvakne. Původně jsem chtěl cvaknou ještě jednu skobu-rakovinu pod ní, ale nebylo třeba. V čapákách pod střechnou ručkují doprava a na závěr dělám fantastický vis na jedné ruce s vyvlátím do stupů pod kýženým nýtem. Neváhám a lapím smyčci a z ní cvakám nýt. Vracím se zpět pod střechnu vycvakat jištění, které mě táhne. Napodruhé už mi v traverzu došlo magi. Je nejvyšší čas délku dorazit. Vím že to mám za pár. Od nýtu je mohutnej špónunk doprava do madla. Leoš mi ze zdola fandí a já bejčím co to dá. Naslepo nad střechnou nahmatávám madla a traverzuji v záklonu doleva nad hranu převisu. Když jsem nad ním, tak úkrokem doprava dolézám ke štanďovacímu nýtu. Někdo ho vyměnil za lepší. To je dobře, ale dnes z něj slaňovat nebudeme. Sil mi zbylo ještě dost. Máme vyhráno. Nevěřím, že nás něco zastaví v dalším postupu.

Dobírám Leoše a pečlivě skládám smyčky lana na nohy. Nechci ho hodit dolů, aby se nám nezachytilo někde pod převisy. Leoš má na

No a už jsem jen na pár metrů vzdálen od závěrečné střechny. Traverz doprava ke koutku kde svítí borhák mě nalil optimismu do žil. Jednak poznávám zaklíněného hexa (jen jeho hlava) a jednak se mi zdá, že už to bude v pohodě. Omyl! Traverz ve svém závěru mě málem setřásl. Na poslední chvíli jsem stihnul odsednout do frienda. Nakonec to řeší zapeklité křížový přesah – těžká skalkařina. Vracím se vycvakat jištění které mě táhne a pak pokračuji dál.

rozdíle ode mě helmu a tak koukám jak ta červená koule křížuje stěnu. Sem tam něco na sebe houkneme, ale Leoš ví co má dělat a valí nahoru co to dá. Byl jsem hodně pomalejš a on to musí dohnat. Takže po chvíli si už předáváme matroš a dopředu se hrne Leoš. Teda zkoušel jsem, jestli by mě nepustil zase do čelby. Nepustil mě. Máme vyhlídnutý směr doleva do koutku pod výrazný výlom. Tam někde tušíme mezištanď ze kterého se traverzem doprava dostaneme do šikmého výstupového komína. Leoš se opatrně sune obloukem zprava doleva po plotně plné krásných misek a kyzových čapáků. Ačkoliv to nevypadalo, dává docela dost jištění, ale většinou samé brzdy. Tenké stopery a malé friendy do mělkých spárek. Jeden hrot byl tutovka, jinak nic moc. Dokonce mu jedno jištění vypadlo. Lezení je to pěkné exponované, hodně na tření. Tipuji to na poctivou pětku kde si trochu poškádlíte morál. Za deště je to asi vražda. Díky tření lana Leoš štanďuje v koutku asi 10 m pod výlomem. Já pak dělám krásný exponovaný traverz doprava po plotně do neznáma. Jde to lépe než to vypadá a Leoš fotí jak se ztrácím na konci traverzu, kde po osmi metrech dolézám k originál štanďovacímu borháků.

Jsmo na začátku šikmého komína. Dobírám Leoše a hned pokračuji podél komína čtyřkovým terénem asi 25 m na další štanď. Musím říct, že borháků velmi urychlují a usnadňují štanďování. Komín zde končí. Musíme doprava přes mokřý koutový převis do další plotny. Leoš to zkusil prozkoumat i zleva ale je to tam slepý. Takže se musel přes tu mokřinu nakonec přežabovat. Lano ubývá a Leoš stále neštanďuje. Při posledních metrech lana mi došlo, že už je někde zaštanďovaný a dobírá lano, které mu stále podávám přes osmu. Tři silné trhy lanem, náš signál když se neslyšíme, mě zvou do další délky. Mokřý převis s vysokým krokem jsem taky přežaboval, pak následuje poctivý koutek s tenkou spárkou a pak už položená rampa kde téměř na jejím konci štanďuje Leoš. Předávka materiálu je jen formalita. Posledních 10 metrů rampy je trojka a rampa ústí do výlezu Dieškova komína na začátek travnatých vrcholových kuloárů. Takže po krátkém zkouknutí vrcholových partií slézám zpět ke štanďu. Leoš se pak jde taky podívat, jestli jsme skutečně na konci cesty a pak se vrací také zpět ke štanďu.

Začínáme slaňovat. První slanění je 25 m dlouhé a vede ke mezištanďu na začátku koutku s trhlinou, kudy jsme před chvílí vystupovali. Pak už jedeme kolmo dolů. Jedu první a koukám jak se lana mrskají na hraně převisu. Neriskuji a zůstávám v pŕlce na mezištanďu na začátku výstupového komína. Uvidíme co na to Leoš. Leoš jede až dolů na hranu a trochu dobrodružně hledá slaňovací borhák, který je schovaný trochu bokem, přímo v hraně mohutného převisu. Dojždím k němu a začíná jedno z nejvzdušnějších slanění které jsem kdy zažil. Plných padesát metrů volně vzduchem, místy až 4 m od stěny. Tenká lana na konci délky šíleně pruží a člověk je jak opička na gumě. Leoš jede první a 5 m pod štanďem se začal mrskat jak ryba na suchu. Dostal se mu do osmy pásek od helmy. Docela jsem se vyděsil a volám na něj jestli má prusík. Můžu mu ho okamžitě

Obr. 4 – Vzdušné slanění

poslat, jelikož jsem si ho vyjíměčně vzal. Leoš to nakonec vyrval ven silou a pokračuje až na zem. Já maturuju u slanění jak malejš Jarďa. Na radu Leoše dávám osmu malým okem do lana, aby to moc nejelo. Záhy jsem pochopil, že to byl fór a tak slaňuji normálně. Omotal jsem však dva závitů kolem osmy navíc, abych to byl schopn ubrzdít. Mám totiž velkou osmu na ty naše tenký lana a děsně to při slanění frčí. Téměř ve stejném místě jako Leoš se začínám mrskat pro změnu já jako ryba na suchu. Do osmy se mi totiž chytl šňůrka od límce budny.

Bohužel je gumová a vyrvat nejde a tak tahám z kapsy nůž (moje milované Spiderco) a opatrně odřezávám šňůrku z osmy. Zajímavé je, že nůž s sebou taky moc často nenosím. Taky je sranda, že brácha, kterej mi dnes půjčil tuhle bundu, mi říkal, ať mu jí nerozervu. A šup, už má šňůrku kratší. Dole ještě pózuju na laně pro foťák a pak si už třese rukama a šťastný jak blechy se vracíme na chatu náš výstup řádně zapít.

Před chatou jsme potkali Atoma s bráchou, kteří se vrátili z travního výstupu na Žeruchovky. Sdělujeme si své dojmy a pozorujeme jak okolní štíty mizí v mlze. Dokonce jsme zjistili, že jsme cestu vylezli v limitu, tedy za 5 hodin. To nás jednak potěšilo a jednak překvapilo. Měli jsme pocit, že jsme v tom celou věčnost. Odpoledne se zaplnila půda přístavku, kam dorazila třída ekologické školy z Litvínova. Mezi nima byl i Míla, Věrky bratránek. Takže chata je zase nacpaná. Zejména při večerech. Taky koupelna je obsazená, zejména holkama. Ale co bych se myl, když nemusím.

Sedíme ve vestibulu a vychutnáváme si okolní cvrkot. Popijíme pivko a požíváme zásoby. Dva polští kluci a jedna holka (Piotrek, Mirek a Saša) jsou podezřele veselí. Zjistili jsme že popíjí kořalku, a že jeden z nich slaví narozky. Byla s nima přča a tak jsme se začali družít. Dali jsme mu k narozkám skobu a tyčinku Mars a přinesli jsme naši kořalku. Mluvili jsme rusky, polsky, česky a anglicky. Čím víc jsme byli opilí, tím víc nám to šlo. Ještě se k nám přidal kluk s holkou z Benátek nad Jizerou (Petr a Lída), kterej jezdí lézt do ráje s Doskočilem. Svět je malej. No a v osm večer ji máme jako z praku a hrneme se dolu do baru kde pokračujem v internacionální debatě o všem možném. Jak a kdy jsem se dostal do postele mi nějak uniklo.

Ale to nevadí, protože jak pijem tak lezem!!!

* Neuberova věž *

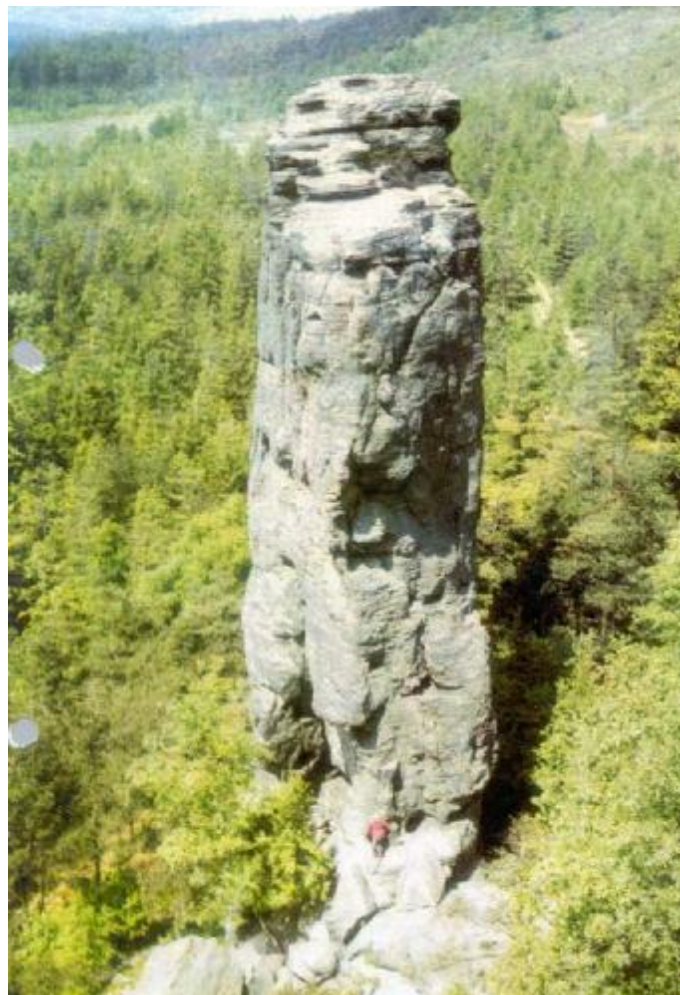
20 let od zřícení jedné z nejkrásnějších věží v Tisé

Ahoj Jirko, v příloze Ti posílám článek Petra Chvojky (mj. byl dlouholetým členem našeho oddílu, tehdy ještě pod názvem HO Lokomotiva Bílina) týkající se právě zřícení Neuberovky. Tento článek vyšel v dobách hluboké totality v časopisu "Lidé a země". Původně jsem chtěl něco napsat já, ale lépe než Petr bych to stejně nesvedl. A i kdybych se o to pokusil, stejně bych jenom opisoval, zkrátka nebylo by to ono.

Nevím jestli článek použiješ celý nebo ho upravíš či doplníš - to nechám na Tobě. Měj se fajn a ahoj. Standa Eminger

Patřila do geologické oblasti tvořené svrchnokřídovými cenomanskými a turonskými sedimenty různě zrnitého pískovce. Podíl a kvalita křemitého tmelu v jednotlivých horizontech je zde velice kolísavá, a proto i jejich stupeň narušení působením větru a deště je velice různý.

Třetihorní a snad i čtvrtihorní tektonické pochody vnesly do uložení pískovcové desky další chaos lomením, posunem, nakloněním, někde snad i převržením celé kry. Splavení a denudace drobných částic z hlavních oblastí narušení daly vznik dnešnímu charakteru skalního města a samozřejmě i Neuberově věži.

Neuberova věž před zřícením v r. 1978 Foto © P. chvojka

V náhorní straně měřila zhruba dvacet tři metry, na údolní byla asi o šest metrů vyšší. Půdorysně ji tvořil obdélník 8 x 5 m, s delší stranou ve směru V - Z. V úrovni styku se svahem v náhorní části byla věž složena z pískovce s velice nekvalitním pojivem, což vedlo k tomu, že se v průběhu věků základ věže oslabil natolik, že zde spočívala na jakýchsi šesti nohách, tvořených tzv. hodinami. Již v minulosti při bližším ohledání těchto sloupků bylo na nich možné pozorovat šikmé trhliny sklánějící se k jihu. Stanovit jejich stáří na roky nebo stovky let se dalo jedině odhadem, který nic neříkal.

Vlastní stavba věže vykazovala dvojí směr vrstev. Pod již zmíněným horizontem podpěrných hodin byly vrstvy uloženy šikmo se sklonem 35° - 40° k jihu, směr desky zhruba V - Z. Vrchní část byla tvořena z vrstev vodorovných. Mimo to se ukázalo, že se vlastní věž opírá o sousední boční pilířek (proti slaňovacímu kruhu) oddělený průběžnou spárou, rovněž spočívající na pískovcových hodinách.

Zřícení Neuberovy věže

TEXT A SNÍMKY: Petr Chvojka

Ztratit v šachu věž nazýváme ztrátou kvality. Taková mi zůstala v paměti poučka z doby prvních tahů na šachovnici. Ztratit pískovcovou věž ve skalním městě znamená ztrátu kvality skalního města. Ztráta je o to horší, že nejde o pouhou hru.

Zvláště markantně museli pocítit tento fakt horolezci, když v noci (pravděpodobně) z 21. na 22. listopad 1981 přišli o jednu z nejkrásnějších věží v Tiských stěnách - o Neuberovu věž.

Pokusím se teoreticky zrekonstruovat mechanismus jejího zániku.

Věž stála v komplexu tzv. Bürschlických stěn, nad severním okrajem Malých stěn, ve svahu nad lesní cestou vedoucí od Turistické chaty k silnici Tisá-Rájec.

V létě 1980 se situace poněkud změnila. Děčínští horolezci zjistili průkazné čerstvé trhliny na oporných hodinách zmíněné opěrné části věže. Směr trhlin sledoval původní narušení se slabým natočením k JZ, ale na vlastních sloupcích hodin se objevily lasturovitě lomy, jak je známe při drčení betonových sloupů při překročení dovoleného svislého zatížení. To naznačovalo jisté nebezpečí, pro které byli horolezci požádáni, aby dočasně upustili od výstupů.

Další postup předpokládal, že na věž budou osazeny pozorovací body a ze sousedních bloků se bude provádět jejich geodetické pozorování. Na základě případně zjištěných pohybů měl být zpracován návrh na sanaci věže, i když vyhodnocení statiky takového nepravidelného tělesa se jevílo jako velmi problematické.

Rychlejší než realizace tohoto záměru však tentokrát byla příroda. Domnívám se, že se díky mimořádně bohatým srážkám nasákly porušené, šikmo uložené spodní vrstvy, na kterých došlo k prvotnímu slabému prokluzu, tj. k jakémusi podtření věže ve směru jižním, které však bylo dostačující, aby porušilo stabilitu. Silně se přetížily severní podpěrné body, rozdrtily se a tím se věž převrhla severním směrem.

K urychlenému zániku přispěly možná i průmyslové exhalace, jednak chemickým narušováním pojiva, jednak vplavením pevných částecek spadu do šikmých trhlin a snížením koeficientu tření mezi vrstvami spočívajícími na sobě. Nelze samozřejmě pominout ani možnost celkového zaboření věže do podloží, které mohlo zvýšenou vlhkostí ztratit na únosnosti. Přesný mechanismus asi stěží dokážeme vystopovat. Podklady jsou příliš skoupé, rekonstrukci nelze provést.

Nezvrátným faktem však zůstává, že je nutno v této oblasti věnovat okamžitou a soustavnou pozornost dalším věžím, které jsou podobného charakteru jako Neuberova věž, nebo jež vykazují podobný stupeň či charakter narušení. Spolupráce horolezců a orgánů státní ochrany přírody by zde měla sehrát rozhodující úlohu.

Nakonec by si snad věž zasloužila ještě zmínku o svých horolezeckých kvalitách:

Prvovýstup byl zaznamenán 24. 4. 1910 trojicí lezců **Hans Neuber, K. Lammer, A. Nietzold.**

Roku 1914 byla otevřena další, tzv. Ullrichova cesta VI. stupně obtížnosti, která si, stejně jako předchozí vy-sloužila v horolezeckém průvodci hvězdičku - krásný výstup.

Na věž vedlo celkem devět výstupových cest včetně variant.

Neuberova věž v Tiských stěnách po zřícení v prosinci 1981 Foto © P.Chvojka

Letos v listopadu jsme si tedy připomněli 20 let od jejího pádu. Jak ten čas letí...

Lezení na Tokáni

Pavel Kýsa Bechyně
PRAHA

T ak je tu už zas ta zima zimoucí. Nebude nám pískařům nic jiného, nežli s nostalgickým úsměvem vzpomínat při pěním moku na sluníčkem vyhřátý písek.

To jsem si uvědomil když jsme seděli 11. listopadu 2001 v příjemně vyhřáté hospůdce na Tokáni. U stolu seděl Vladislav Nehasil, jeho bratr David, Pavel Henke a já. Byl to pro mě vlastně velký den. S Vládou Nehasilem jsme se viděli asi před 14 ti lety. Vzal mě poprvé ve Všemilech na věž Meniskus na prvovýstup a ukázal mi, jak zavrtat a zatlouct kruh. Teď jsem si uvědomil – to vlastně znamená, že veškeré prvovýstupy co se mi kdy nepovedly padají na jeho hlavu a já jsem ten nejlepší - doufám, že to nebude číst. *(To si piš, že bude! Pozn. redakce)* Musím konstatovat, že s brí Nehasilové moc nezměnili.

To víte, že se náš sraz neobešel bez prvovýstupů. Celý den až skoro do tmy jsme tloukli kruhy. A tak zase vznikla nová věž a nové cesty.

Večer jsme toho hodně napovídali až jsme zjistili, že už na sebe přes padající víčka vůbec nevidíme a rozešli jsme se přemýšlet do spacáků.

Jinak, kdo by jste chtěli vžít rodinu do zapomenutého kraje s překrásnými údolíčky a výhledy a spojit lezení s turistikou, doporučuji vám oblast Tokaň s levným ubytováním ve zdejší hospůdce. Cena za povlečené lůžko je 130,- Kč, bez povlečení ve vlastních spacácích za 50,- Kč. Snídaně (není nutností) je za 40,- Kč. Na pokojích je elektrické vytápění a na chodbě sociálky s teplou vodou. Pokud se chcete ubytovat je dobré předem zavolat na číslo 0413/381364.

Tak zas někdy ve skalách!

CAO News poprvé s barevnou přílohou!

D o redakce nám začátkem listopadu přišel objemný dopis z Ostravy - Poruby. S velikým očekáváním jsme jej otevřeli a četli:

Ahoj Jirko!

Posílám příspěvek do CAO News. Přečti si a pokud uznáš, že je to publikovatelné, připni list do některého vydání news. Jinak vyhoď, případně do sběru. Nevím kolikrát časopis vydáváte, posílám to 50 x. Kdyby toho bylo málo, zavolej, nebo vzkaž přes Jindřišku. Přitisknu další kusy.

Zatím Ahoj Přemek Miřijovský

Milý Přemku!

Příspěvky v koši nekončí a už vůbec ne, takhle kvalitní! Mokrát Ti děkujeme a rádi si od Tebe opět něco přečteme.

Pozdravuj v Ostravě a ať Ti to leze a šlape!

Jiří Chára za redakci CAO News.

(Přemkův příspěvek naleznete v tomto čísle na konci časopisu.)

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ
(PAVEL KÝSA BECHYNĚ)

Rájec

Blíženci – Black Jack on White Road VII

Pavel Bechyně x M.Těšínský, K.Bezušek

27.10.2001

Nástup cestou „JZ stěna“. Od kruhu přímo přes 2. kruh a vlevo na vrchol.

Lorelei – Rady starších rosomáků VI

Pavel Bechyně, V.Šebek, S.Krob

6.10.2001

Cestou Večerníček ke kruhu. Poté šikmo vlevo k hraně a tou přes 2. kruh n.v.

Libušina stěna – Zapálená lejtka VIIC

Pavel Henke x P.Bechyně

4.11.2001

V údolní stěně vpravo od levé hrany stěnou přes 3 kruhy přímo na polici (velké hodiny) a vlevo od hrany stěnou n.v.

Koňský handlíř (nová věž vlevo od Lorelei) – Bezedná žabovačka III

Pavel Bechyně, S.Krob

3.11.2001

Levým údolním spárokominem n.v.

Koňský handlíř – Koňská opera VII

Pavel Henke x P.Bechyně

3.11.2001

Levou údolní hranou na polici a stěnou přes kruh n.v.

Koňský handlíř – Přehandlovaný handlíř VIIb

Vilém Šebek, P.Bechyně

3.11.2001

V údolní stěně mezi levou hranou a spárokominem jemným sokolíkem a stěnou přímo n.v.

Koňský handlíř – Sestupový komín I

Milan Rusý, S.Krob

3.11.2001

Krátkým komínem z náhorní strany n.v.

Kobylák (nová věž vlevo od Lorelei) – Přes uzdičku IV

Pavel Bechyně, S.Krob, P.Henke, M.Rusý

3.11.2001

Z náhorní Z strany traverz asi 2 m vpravo a středem stěny n.v.

Kobylák – Kobylákův trus IV

Pavel Bechyně, S.Krob, P.Henke

3.11.2001

S hranou a poté vlevo spárou n.v.

Věž Sudetoněmeckých židobolševiků (věžička u Čertovy kovadliny) – Cesta do Terezie II

Milan Rusý, S.Krob

4.11.2001

Z náhorní SV strany zprava na balkón a zleva podél spáry n.v.

Inkubátor „L“ (věž u Čertovy kovadliny) – Pupeční šňůra I

Slavomil Krob, M.Rusý,

4.11.2001

Z náhorní SV strany zleva přes odštipnutý blok n.v.

Inkubátor „L“ – Var. Pupeční šňůry II

Slavomil Krob, M.Rusý,

4.11.2001

Nástup z nejvyššího bodu náhorní strany (SV) stěnkou a spárkou přímo n.v.

Adršpach

Prd'ola (nová věž vlevo od věže Cvrk) – Cesta pro flašku III

Pavel Bechyně, S.Krob

7.8.2001

Z náhorní strany (SZ) komínem na pilíř a n.v.

Tokáň

Dschi-dschi (nová věž u věže Pozdňátko) – Stará cesta V

A.Poppe

26.8.2000

Položenou pravou náhorní hranou n.v.

Pozdňátko – Jihozápadní cesta IV

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

4.11.2001

Úplně vlevo v J stěně žlabem a spárou na balkón v náhorní stěně, stěnou šikmo vpravo n.v.

Pozdňátko – Maniak VI

Pavel Bechyně, D.Nehasil, P.Henke, V.Nehasil

11.11.2001

Vlevo v S stěně úzkým komínem přes kruh n.v.

Pozdňátko – Dětský pláč VII

Vladislav Nehasil x P.Henke, D.Nehasil, P.Bechyně

11.11.2001

V pravé části J stěny přes kruh přímo n.v.

Pozdňátko – Křapky VI

Pavel Bechyně, D.Nehasil, V.Nehasil, P.Henke

11.11.2001

Vlevo v J stěně stěnou a vhloubením n.v.

Věž Národního parku – Křenické meandry VI

Vladislav Nehasil, P.Henke, P.Bechyně, D.Nehasil

11.11.2001

Od V vhloubením n.v.

Věž Národního parku – Strážní služba VII

Pavel Henke, V.Nehasil, P.Bechyně, D.Nehasil

11.11.2001

Ze sedla podél náhorní hrany n.v.

Zadní Jetř. kužel – Přeskok 2

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

4.11.2001

Z masivu přeskokem n.v.

Vysoká Lípa

Břít (nová věž) – Ostrouhané kotníky VIIC

Pavel Bechyně, P.Henke, S.Krob

27.10.2001

Nástup od V komínem který přechází ve spáru (kruh) n.v.

Zelený Jindřich – Helmut Vohnout VIIb

Pavel Henke, P.Bechyně, S.Krob

27.10.2001

Z hranou přes 2 kruhy n.v.

Zelený Jindřich – Zeleninová mísa IV

Pavel Bechyně, P.Henke, S.Krob

27.10.2001

Vpravo od Staré cesty středem stěny n.v.

Kouzelník (nová věž) – Mávnutí proutkem VIIIb

Pavel Henke, P.Bechyně

28.10.2001

Rozporem, poté traverz vpravo ke kruhu a zprava n.v.

ŠUŠKÁ SE...

Ø Že prý pánský striptýz, který byl k vidění v Ostrově při vystoupení skupiny *Lehká noha*, budou nyní děvčata z oddílu vyžadovat na každé společenské akci...

STRÍPKY

Jmenuju se ADAM!

V sobotu 10. listopadu t.r. jsem přišel na svět. Moc se mi tu líbí. Občas musím ale mamu s tátou pozlobit, aby mi moc nezpychli.

Brzo se uvidíme,
ahoj
Adam Haufert

Divoká rozlučka s LETNÍM ČASEM

27. října 2001

CAO Děčín

ve spolupráci s restaurací
„U Kostí“ v Dolním
Žlebu
uspořádali v sobotu
27.10.2001 pro horolezce
i nehorolezce

nostalgickou rozlučku s letním časem

a položili tak základy pro další ročníky této zdařilé akce. Na programu bylo téměř vše, co si dnešní moderní horolezec žádá – lezení, pivečko, kořalíčka, kytara a líbezný zpěv (řeknu hodně málo: Václav Storzer...), povídání a plánování, pěkná děvčata, plno kamarádů a nakonec divoká jízda na MTB s prvky kaskadérství cestou domů...

**Rozhodně si nenechte ujít druhý ročník,
který se bude konat v sobotu 26.10.2002.
Přijďte se pobavit!**

Akce proběhla za mediální podpory **CAO News**.

Ahoj Jirko,
máš Ty i CAO "velké mínus".
Prcek

My – pro nás...

Den 24.11.2001 proběhla ve Hřensku v Křídelních stěnách akce „**My pro nás**“. Její hlavní smysl spočíval ve vybudování protierozních zábran a vytvoření přístupové horolezecké pěšiny z Pravčického dolu na patro k věžím Homole, Česneková jehla, Pevnost, Posed a Lovecká trubka. Vytyčená přístupová horocesta, vede po dřívě používané pěšině, která je spojnicí mezi věžemi kolem Velkého Pravčického kuželu a patrem. Právě díky používání této nezapovězené pěšiny došlo ke vzniku eroze, která je rok od roku horší.

Akce vypukla kolem deváté hodiny a zúčastnilo se jí 11 horolezců (za HTW Aleš K., Jiří A., Dan K., Jiří Ch., za HO Boletice n.L. Jiří S. – od 13 hod., za NP ČŠ Vašek S. a Petr K. za VK Pavel H., David N. a Vláďa N., a za ostatní Aleš P.). Ke stavbě byly použity okolní stromy, které nám hajný povolil pokácet, kameny a pár hřebíků. Nejhorší bylo vytáhat kmeny k zamýšlené horopěšině, ale hlavně díky silákům z HTW nebyla o kmeny nouze. Hlavní stavbyvedoucí Petr vytyčil pěšinu, označil zábrany a místa budoucích schodů. Ostatní se dle jeho pokynů dali do práce. Zkontrolovat nás přišel Vlastík D. s dcerou Karolínou z CAO DC, který viděl, že to není žádná procházka sadem a tak rychle zmizel. Byť se všichni snažili co mohli, tak se přesto nepodařilo udělat ani polovinu horocesty. Příště (snad v lednu 2002) se bude pokračovat, jak jsme se předběžně dohodli (přesný termín bude zveřejněn na stránkách www.vrcholky.cz v kolonce fórum). Přijde někdo i z jiných horolezeckých oddílů udělat něco nejen pro sebe?

Vladislav Prcek Nehasil, VK Děčín

Žežická míle 2001

PŘÍBRAM

10.-11. LISTOPADU 2001

Ve dnech 10. až 11. listopadu t.r. se konala nedaleko od Příbrami pověstná „Žežická míle“. Běžecký závod pořádaný horolezeckým oddílem Příbram, neboli Františkem Algenou Mezerou. Organizace i počasí vyšlo na jedničku. CAO Děčín přijela do Příbrami reprezentovat čtveřice lezců: Karel Bělina, Michal Švajgl, Petr Zippich Štěpán a Jiří Houba Chára. A věru nevedli si špatně. Ostatně posuďte sami – dvě prvá a dvě druhá místa to jsou přeci vynikající výsledky. Ale více než o ně, šlo především o zábavu! A té si všichni užili vrchovatě. Když k tomu připočteme mraky vylezených cest na Třech skalkách či na Rovišti, nezbyvá nežli pořadatelům akce (a zejména ALGENOVI) poděkovat za nádherný víkend v krásné lezecké oblasti! **Díky!!**

-jch-

Přišla zpráva od Standy Emingra:

Zasílám vám novou adresu internetových stránek HO BOŘEŇ: www.volny.cz/arbo/ na kterých jsou lezecké průvodce, jeskyně a stoly, potápění atakdále...

Schází akorát sex, ale jak znám Veresáka, tak věřím, že tam určitě něco dodá.

Zdraví **Standa Emingr**, HO Bořeň

Abychom však nemuseli čekat na Veresáka než se uráčí něco tam píchnout, trochu sexu tedy doplnila naše redakce. Na archivním snímku je mimochodem naše pracovitá dopisovatelka – právě se protahuje po odeslání nejnovějších zpráviček ze světa lezení do redakce CAO News. Sluší jí to, že, Veresáku?

Vaše redakce **CAO News**

Mikulášský noční orientační běh

Datum : 23.11.2001 *Místo*: Ostrov

Mapa: Volské kameny, 1:5000, e=5m, stav červenec 2000

Stavitel trati: Jindra Vlčeková *Kazič trati*: Petr Vlček st.

Tratě:

A - délka 2230m; počet kontrol 10 (kontroly č. 1 až 10)

B - délka 1695m; počet kontrol 6 (kontroly č.11 až 16)

C - délka 3580m; počet kontrol 16 (kontroly č.1 až 16)

Výsledky

Trat' A

Stíbalová Pavla + Syrůček Jan	53:17
Lukáš Zdeněk	54:17
Kubíková Helena	1:01:00
Neumannová Kateřina + Ouhřabka Miroslav	1:19:04

Trat' C

Vlk Josef	56:05
Chára Jiří	1:00:12
Kurus Marian	1:01:34
Duben Jiří	1:05:46
Stíbal Ivan	1:09:24
Hovorka Ladislav	1:12:35
Duben Josef + Jiří	1:14:15
Stíbalová Věra	1:20:11
Štěpán Petr	1:21:13
Kvíz František	1:22:46
Kadlec Jan	1:31:13
Kolorenč Pavel	1:32:20
Stíbalová Alena + Kmořová Barbora	1:50:02
Uher Jaroslav	1:53:02

Závod proběhl za chladného počasí na sněhové pokrývce. Žádné protesty nebyly podány. Nebylo hlášeno žádné vážnější zranění. Shromaždiště v restauraci Pod Císařem bylo vysoce nadprůměrné (alespoň do doby našeho odjezdu v 23.30 hod).

Petr Vlček st., KOB Děčín

HOROKURS 2002

Zájemci o HOROKURS v sezóně 2002 kontaktujte Český Alpinistický Klub se sídlem v Praze na telefonním čísle (02)22135340.

ČESKÝ ALPINISTICKÝ KLUB

Tel.: (02)22135340

43 let existence HOSPUL

Horolezecký oddíl TJ SPARTAK Ústí nad Labem (zkráceně HOSPUL) patří k nejstarším a největším oddílům v našem kraji. Historie jeho vzniku je datována rokem 1958 a letos tedy slaví pěkných 43 let své existence. Horolezecký klub Spartak Ústí nad Labem má v současné době 55 stálých dospělých členů, 18 členů spadající pod mládež a asi 38 čekatelů. Předsedou oddílu je Radim Bzura z Libouchce.

Ke gratulacím se připojuje i náš oddíl CAO Děčín!

-jch-

LEHKÁ NOHA opět v Ostrově

OSTROV U TISÉ
23.11.2001

Brněnská kapela Lehká noha zavítala koncem listopadu opět do restaurace Pod Císařem v Ostrově se svým novým albem Novorestaurační vlna. Žánrově není snadné skupinu jednoznačně zařadit. Lehká noha hraje hudbu jednak s prvky elektrického kytarového blues, country ale i rocku, podporovanou skvělou rytmikou, zdobenou foukací harmonikou či mandolínou, ozvlášťňovanou tahací harmonikou s dobře zapadajícím pětistrunným banjem. To vše korunované zpěvem a českými texty Petra Hradečného. Bylo vidět, že všichni hrají s chutí a na výsledku to bylo opravdu znát. Jednotlivé kusy byly odměňovány tak bouřlivým ohlasem, že skupina nakonec zahrála téměř všechny skladby ze svých tří alb a jednoho singlu a několikrát přidávala. Bylo zajímavé, kolik z přítomných (většinou horolezců) zná texty jednotlivých písní. Že by se Lehká noha stala jakýmsi maskotem lezců z Labských pískovců?

-jch-

Nabítý víkend Jana Josefa Palivce

PLZEŇ

18. LISTOPADU 2001

Víkend nabitý akcemi strávil Jan Josef Palivec v polovině listopadu. Po zápase ve volejbale se vydal za svým přítelem do Rakouska pod legendární horu Watzman, kde se kromě jiného sháněl po mapě okolí, neboť zde objevil množství skalních stěn přímo vyzývajících k prvovýstupům. Další den se vydal ve sněhové vánici na cestu domů. Jeho příští zastávkou byla Plzeň, kde navštívil koncert skupiny Uriah Heep a doplnil si tak svou „kolekci“ rokových skupin mládí, které osobně shlédl (Black Sabbath, Deep Purple, Pink Floyd...)

Zemřel Erich Melzer

VARNSDORF
LISTOPAD 2001

Všechny nás ta strašná novina zdrtila. V neděli 11.11.2001, při návratu z Hřenska, neočekávaně a nepochopitelně vjel do protisměru řidič dodávky a zde se čelně srazil s vozem, který řídil Erich Melzer. Marně se Erich snažil do poslední chvíle vyhnout a srážce zabránit. Nepovedlo se. Erich na místě svým zraněním podlehl. Vzal si sebou i svého věrného druha psa Montyho. Jsou otázky na které odpovědi neexistují.

Erichu, nikdy na Tebe nezapomeneme...

Oznamujeme Vám, že
poslední rozloučení s panem Erichem Melzerem
se uskuteční v sobotu 1. prosince 2001 v 9.00 hodin
u rodinného hrobu na hřbitově ve Varnsdorfu

Za pozůstalé:

Oldřiška Melzerová – matka
Zdena Javůrková – sestra s rodinou

Symbolická rozlučka

JETŘICHOVICE
25. LISTOPADU 2001

V neděli 25. listopadu se do skalního města v Jetřichovicích sjeli pozůstalí, horolezci a kamarádi Ericha Melzera k symbolické rozlučce. Sešli se k tiché vzpomínce do míst, které Erich tak miloval. Pod skalní věží Kočičí kostel se rozhořel věčný plamen u Erichovo fotografie s květinami, svíčkami a horolezeckým lanem. Za všechny přítomné pronesl krátkou rozlučku Petr Štěpán.

VÝROČÍ

PROSINEC 2001

- 4.12. **Libor Hroza**
- 11.12. **Vlastimil Domes**
- 13.12. **Jiřina Miščíková**
- 17.12. **Michal Karel Železný**
- 23.12. **Táňa Tanita Lošťáková**

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme hodně štěstí,
úspěchů a radosti...

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Horolezecká mše v jeskyni Českých bratří, 24.12.2001** dopoledne – Hřensko. I letos jsme pro vás připravili na Štědrý den dopoledne neobvyklý zážitek – nefalšovanou horolezeckou vánoční mši v mystické jeskyni Českých bratří v Hřensku.
- **Tradiční „Vánoční Bořeň“ 26.12.2001.** Ráno odjezd vlakem z Děčína do Bíliny Kysilký, výstup na Bořeň, lezení a posezení v místní restauraci. Večer návrat vlakem do Děčína.
- **Oslava Silvestra 31.12.2001.**
- **Nový rok 2002....**
- **Horám zdar!** – Novoroční lezení v Labských pískovcích. Stejně jako letos i v prvních dnech roku 2002 se očekává urputný boj o nejvýznamnější vrcholy...
- **Novoroční vyjíždka cyklistů** – pořádá jako každoročně cyklistický oddíl SČE Děčín. Sraz v 9.00 hodin před OD korál. Trasa Děčín – Hřensko – Děčín.
- **Slavnostní Novoroční schůze CAO Děčín** – ve středu 2. ledna od 18.00 hodin v restauraci Budvarka (200 m od rest. Za větrem). Na program vyhodnocení roku 2001, plány na rok 2002, členské příspěvky atd. **Účast nutná!**
- **Zimní bivak v severní stěně** – pouze pro náročné. 25.-26.1.2002, Bořeň. Výstup severní stěnou spojený s bivakem přímo ve stěně. Druhý den lezení a navečer návrat do Děčína. Informace Horáček 0412/544078.

Horolezecká stěna v Nebočadech

Od listopadu t.r. je opět otevřena lezecká stěna v bývalé škole v Nebočadech u Boletic (okres Děčín), konečná městské dopravy č. 9.

Otevřeno je ve všední dny kromě pondělí od 18 hodin.
Vstupné je 30 Kč.

Také zde i letos funguje pod odborným vedením Honzy Horáka **horolezecký kroužek pro děti**. Ten funguje každé úterý a ve čtvrtek od 17 do 19 hodin. Cena za horolezecký kroužek činí pouhých 200 Kč měsíčně.

F Přijďte si zatrejnovat! **E**

Čeká na vás kvalitní boulderingová stěna včetně nezbytného zázemí.

-jht-

Kulturní Helen Harper

LIBOR TURBO SVOBODA
DĚČÍN

ZAČALO TO ZMATENĚ

Začalo to zmateně.

Začalo to zmateně. Začalo to úplně

zmateně, jak jen to mohlo

nejzmateněji začít. Nejzmatenější

zmatenost začátku by se dala

dokazovat s takovým přehledem, že

každý, snad už i sedmý, člověk této

neurotickým zplodinami zamořené

planety, kterouž se bojíme, v

přesvědčení o vlastním lhaní, nazývat

Matkou zemí, řekne - jo, je to pravda

- čímž dokáže okázalost, udržet na uzdě své zmatení "divnem",

konečně jako každý možná už i sedmý člověk této neurotickými

zplodinami zamořené planety, kterouž se ....

Já to říkal - začalo to zmateně... i skončilo.

Brzy Čau, Turbo

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

NOVOROČNÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 2. LEDNA 2002 VÝJIMEČNĚ V RESTAURACI BUDVARKA (NACHÁZÍ SE POUHÝCH 200 M OD REST. ZA VĚTREM). ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD.

NA PROGRAMU BUDE PLÁN NA ROK 2002, VYHODNOCENÍ NOMINOVANÝCH VÝKONŮ ROKU 2001, ČLENSKÉ ZÁLEŽITOSTI A MALÁ OSLAVA NOVÉHO ROKU 2002.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok

Vám za celou redakci CAO News přeje Jiří Houbka Chára.

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

PROSINEC

- 1.12. běh Ještěd – Varnsdorf, extrém-běh 50 km
- 15.12. zdobení vánočního stroměčku, V. Sojka
  - lezení na Bořni (dle počasí)
- 29.12. silvestrovské závody v lezení na umělé stěně, Hejnice

V průběhu celého roku možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Některá uvedená data jsou bez záruky, přesné konání akce bude včas upřesněno.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hranický buk od 20:00 hod.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333 nebo mobil 0606 / 277274

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Právě jste dočetli poslední letošní číslo CAO News. „Dvanáctka“ také uzavřela třetí ročník trvání našeho horolezeckého časopisu.

Chtěli bychom na tomto místě poděkovat všem těm, kteří nám s vydáváním a distribucí časopisu celý rok nezištně pomáhali.

Chtěli bychom také poděkovat Vám, kteří jste svými články, příspěvky nebo fotografiemi obohacovali obsahovou stránku časopisu.

Děkujeme všem stálým dopisovatelům a zpravodajům za perfektní spolupráci.

Děkujeme také personálu restaurace Za větrem, že nám celý rok poskytoval příjemné prostředí pro jednání naší redakční rady i oddílu.

Děkujeme všem členům CAO Děčín i ostatním horolezeckým oddílům za přízeň, kterou jste nám během roku projevovali.

A děkujeme rodinám a svým blízkým za toleranci a podporu v naší práci.

Redakční rada CAO News.

Jiří Chára, Jan Horák, Jiří Kudrnáč, Petr Štěpán

Celá redakční rada Vám přeje příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů v práci i osobním životě v novém roce 2002!

CAO News – Horolezecký časopis severočeského regionu – Vydává HO CAO Děčín – Pouze pro vnitřní potřebu oddílů – Sídlo redakce: CAO Děčín, Hrdinů 365, Děčín XXXII, 407 11, Czech republic, tel.: 0412 55 30 91 nebo 0737 137105, E-mail: cao.dc@post.cz, WWW: <http://muiweb.cz/www/caodc> - Sazba: Microsoft® Word 2000. Climbing – Adventure – Outdoors